

شناسایی و رتبه‌بندی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری (TRLs)

جهانشاه چرختاب مقدم^۱، اسماعیل کلانتری^{۲*}

۱. دانشجوی دکتری مدیریت راهبردی، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران، ایران

۲. کارشناس ارشد، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۵/۳۱؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۲۰)

چکیده

یکی از راهبردهای دستیابی به اقتصاد دانشبنیان و خلق ثروت، انتقال فناوری‌های پیشرفته است. اکنون دولتها و شرکت‌های دانشبنیان، بسته به قابلیت و نیاز خود، فناوری‌های پیشرفته را در سطوح گوناگون آمادگی فناوری انتقال می‌دهند. در این پژوهش، پژوهشگر در جست‌وجوی شناسایی و رتبه‌بندی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری است. بدین منظور روش پژوهش کیفی - کمی به کار گرفته شده است. در بخش کیفی، با ۱۰ نفر از خبرگان نظری مصاحبه شد و در بخش کمی، نظرهای ۱۰۰ نفر از خبرگان عملی از طریق پرسشنامه گردآوری و تحلیل شده است. روش تحلیل در بخش کیفی، کدگاری، و در بخش کمی تحلیل عاملی، تحلیل واریانس یکراهه و آزمون فریدمن است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد تأثیر عوامل فردی بر انتقال فناوری بیشتر از عوامل سازمانی است و نیز با افزایش سطوح آمادگی فناوری (از نظر اولیه تا تجاری‌سازی) تأثیر عوامل فردی و سازمانی بر موقیت انتقال فناوری افزایش می‌یابد. درنظر گرفتن عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری توسط دولتها و شرکت‌های دانشبنیان، احتمال موقیت ایشان را در انتقال فناوری‌های پیشرفته افزایش و مخاطرات آن را کاهش می‌دهد.

کلیدواژگان

انتقال فناوری، سطوح آمادگی فناوری، عوامل سازمانی، عوامل فردی، فناوری‌های پیشرفته.

* نویسنده مسئول، رایانامه: esmaeelkalantari@yahoo.com

مقدمه

اکنون بسیاری از فناوری‌های پیشرفته مانند فناوری نانو، فناوری زیستی، فناوری ارتباطات و اطلاعات، فناوری هسته‌ای، فناوری الکترونیک و نیمه‌هادی و جز آن به طور مستقیم و غیرمستقیم چنان در زندگی مردم وارد شده است، که همه ابعاد زندگی‌شان را متأثر کرده است. از سوی دیگر، شرکت‌ها به‌ویژه شرکت‌های دانش‌بنیان به منظور افزایش نفوذ در بازارهای جهانی، در جست‌وجوی کسب مزیت‌های رقابتی پایدار، به فناوری‌های پیشرفته به چشم فرست می‌نگردند. با شکل‌گیری دهکدهٔ جهانی و ناپدیدشدن مرزهای رقابت، لزوم توسعهٔ فناوری و بهره‌مندی از فناوری‌های پیشرفته در صنایع کشورهای در حال توسعه که قصد رقابت و ورود به بازارهای جهانی را دارند، بیش از پیش افزایش می‌باید (دهقانی و مبلغی، ۱۳۹۱، ص ۱۲). توسعهٔ فناوری به دو شیوه انجام می‌گیرد:

- توسعهٔ درونزا، که با استفاده از منابع داخلی و از راه تحقیق و توسعه، به فناوری مورد نظر دسترسی حاصل می‌شود.

- انتقال فناوری، که با استفاده از منابع خارجی و خرید آن از خارج بنگاه، به فناوری مورد نظر دسترسی حاصل می‌شود (خلیل، ۱۳۸۸، ص ۵۱۳ و ۵۱۴).

گاهی ترکیبی از توسعهٔ درونزا و انتقال فناوری برای دستیابی به یک فناوری به کار گرفته می‌شود (Ragaiitis, 1999, p.112).

ایران با قراردادشتن در جایگاه پانزدهم تولید علم در سال ۲۰۱۳، بر اساس شاخص تعداد مقالات ISI و تعداد قابل توجه پژوهشگران، اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی، قابلیتی مناسب در توسعهٔ اقتصاد دانش‌بنیان دارد. بی‌شک یکی از راهبردهای دستیابی به اقتصاد دانش‌بنیان و خلق ثروت، انتقال فناوری، به‌ویژه فناوری‌های پیشرفته است. انتقال فناوری مقوله‌ای مهم و اساسی در ارتقای سطح فناوری یک کشور و در نهایت، حرکت به سمت توسعهٔ پایدار است (یداللهی و امینی، ۱۳۹۰، ص ۲۷). در قرن اخیر، انتقال فناوری، به‌ویژه فناوری‌های پیشرفته به عنوان سیاستی راهبردی برای توسعهٔ اقتصادی کشورها مطرح است. در

کشورهای پیشرفته صنعتی، دستیابی و به کارگیری مؤثر فناوری‌های جدید یکی از راه‌های کسب قدرت نفوذ در رقابت بین‌المللی محسوب می‌شود. توسعه و انتقال فناوری، اساسی‌ترین گام در توسعه اقتصادی و صنعتی کشورهای در حال توسعه از جمله ایران است. انتقال فناوری ابزاری است که با به کارگیری آن، کشورهای در حال توسعه مانند ایران می‌توانند فاصله خود را با کشورهای پیشرفته کاهش دهند و مقدمات توسعه یافتن را فراهم کنند.

بیان مسئله

اگرچه پژوهش‌های متعددی در موضوع انتقال فناوری انجام گرفته است، در نظرنگرفتن سطوح آمادگی فناوری^۱، نقصی است که در این پژوهش‌ها مشاهده می‌شود. هر فناوری پیشرفته‌ای برای پیشرفت و توسعه نیازمند مدیریت درست فناوری است. دانستن اینکه در چه پله‌ای از مراحل رشد فناوری قرار گرفته‌ایم، برای توسعه و حرکت روبه‌جلو در مرزهای دانش ضروری است. سطوح آمادگی فناوری به منظور بررسی مراحل رشد و بلوغ فناوری از نظر اولیه تا محصول نهایی طراحی شده است.

انتقال فناوری، چه در مقیاس ملی از یک شرکت به شرکت دیگر، یا از یک صنعت به صنعت دیگر، و چه در مقیاس بین‌المللی از یک کشور به کشور دیگر، با سطح آمادگی فناوری متناسب است، زیرا چالش‌ها، دشواری‌ها و موانع انتقال فناوری در سطوح گوناگون آمادگی فناوری متفاوت است. همچنین، شرایط عدم اطمینان و مخاطره‌پذیری فرایند انتقال فناوری در سطوح مختلف آمادگی فناوری متغیر است. سازمان به عنوان پدیده‌ای اجتماعی که به‌طور آگاهانه هماهنگ شده است و حدودی نسبتاً مشخص دارد و افراد درون سازمان، به‌ویژه مدیران می‌توانند نقشی تأثیرگذار بر موفقیت فرایند انتقال فناوری ایفا کنند. در این پژوهش، پژوهشگر به دنبال شناسایی و رتبه‌بندی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی

1. Technology Readiness Levels (TRLs)

فناوری است. نوآوری این پژوهش مطالعه توأم انتقال فناوری‌های پیشرفته و سطوح آمادگی فناوری است. بی‌توجهی به عوامل مؤثر بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری، ضمن افزایش عدم اطمینان‌ها و مخاطره‌ها، احتمال شکست پژوهه‌های انتقال فناوری، به‌ویژه فناوری‌های پیشرفته را افزایش می‌دهد.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق

عوامل فردی و سازمانی مؤثر بر انتقال فناوری

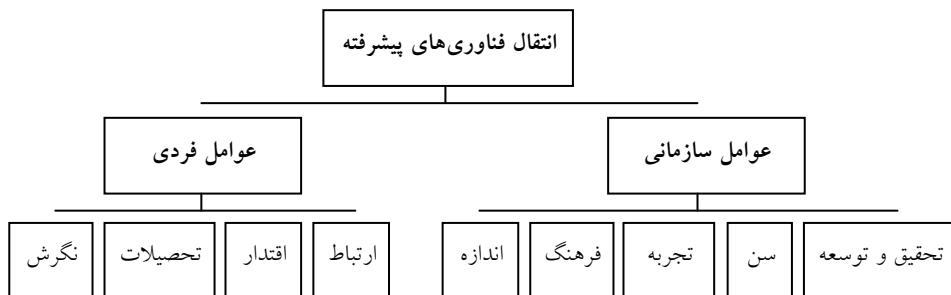
پژوهشگران متعددی عوامل فردی و سازمانی گوناگونی را در انتقال فناوری مؤثر دانسته‌اند. در گروه عوامل فردی، مادو (۱۹۸۹) نقش مدیریت را در موفقیت انتقال فناوری نقشی اصلی می‌داند (Madu, 1989, pp.115-124). گیبسون و اسمایلر (۱۹۹۱) افزایش انگیزش فردی را عاملی برای تسريع فرایند انتقال فناوری معرفی می‌کنند (Gibson & Smilor, 1991, pp.287-312). گرینر و فرانزا (۲۰۰۳) عوامل فردی تأثیرگذار بر اثربخشی انتقال فناوری را شامل اعتماد، ارتباطات، تجربه انتقال، آگاهی از فناوری‌های جدید و اطلاعات معرفی می‌کنند (Greiner & Franzia, 2003, pp.167-177). موحدی (۲۰۰۳) قدرت و اختیارات مدیریت را برای موفقیت انتقال فناوری در شرکت‌های ایرانی مهم می‌داند (Movahedi, 2003, p.145). هریس و هریس (۲۰۰۴) بیان می‌کنند نقش مدیریت و کارکنان در انتقال موفق فناوری مؤثر است (Harris & Harris, 2004, pp.551-565). لی و همکاران (۲۰۱۰) در پژوهشی معیارهای مدیریت و آموزش کارکنان را بر انتقال فناوری تأثیرگذار می‌یابند (Lee et al., 2010, pp.135-150). جعفرنژاد (۱۳۷۳) در طراحی الگوی مدیریت انتقال فناوری، توان و مهارت‌های نیروی انسانی را از عوامل مهم در جذب و به‌کارگیری فناوری معرفی می‌کند. لشکری (۱۳۷۸) و فارسیجانی و تیموریان (۱۳۸۸) در دو پژوهش جداگانه، مدیریت کارا و مؤثر را بر موفقیت انتقال فناوری تأثیرگذار معرفی می‌کنند. در گروه عوامل سازمانی، زاگز (۲۰۱۰) قابلیت‌های سازمان دریافت‌کننده را بر انتقال فناوری مؤثر می‌داند (Szogs, 2010, pp.87-95).

تحقیق و توسعه در سازمان را سه عامل اصلی برای شرکت دریافت‌کننده در موفقیت انتقال فناوری مطرح کرده است (Madu, 1989, pp.115-124). گیسون و اسمایلر (1991) نشان دادند در فرایندهای انتقال فناوری، ارتباطات تعاملی تأثیرگذار است (Gibson & Smilor, 1991, pp.287-312). بوزمن (۲۰۰۰) ساختار سازمانی دریافت‌کننده و انتقال‌دهنده فناوری را بر اثربخشی انتقال فناوری تأثیرگذار می‌داند (Bozeman, 2000, p.627). لین و برگ (۲۰۰۱) به تجربه قبلی و تفاوت‌های فرهنگی دریافت‌کننده و انتقال‌دهنده فناوری به عنوان عوامل مهم در انتقال فناوری توجه دارند (Lin & Berg, 2001, pp.287-293). بچ و همکاران (۲۰۰۲) دو عامل سازمانی را که تأثیری قابل ملاحظه بر روند انتقال فناوری را در قالب شبکه شرکا و ساختار سازمانی شرکت‌های درگیر در فرایند انتقال فناوری بیان می‌کنند (Bach et al., 2002, p.321). موحدی (۲۰۰۳) سه عامل سازمانی را در موفقیت انتقال فناوری در شرکت‌های ایرانی مهم می‌داند که عبارت‌اند از مأموریت شرکت در قبال رشد، ظرفیت جذب و تجربه قبلی سازمان (Movahedi, 2003, p.145).

کومار و همکاران (۲۰۰۷)، اونی (۲۰۰۵) و وانگ (۲۰۰۴) در پژوهش‌های جداگانه‌ای قابلیت سازمان را بر انتقال فناوری تأثیرگذار می‌دانند (Kumar et al., 2007, p.629; Awny, 2005, p.213; Wang, 2004, p.168).

چارچوب مفهومی پژوهش

چارچوب نظری این پژوهش در شناسایی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفت‌ه بر اساس مدل لای و تی‌سای (Lai & Tsai, 2009, pp.12012-12022) طراحی شده است. در این مدل عوامل فردی تأثیرگذار بر انتقال فناوری شامل نگرش، تحصیلات، اقتدار و ارتباطات نیروی انسانی است و عوامل سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری شامل اندازه، فرهنگ، تجربه، سن و تحقیق و توسعه در سازمان است. شکل ۱ چارچوب نظری پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۱. چارچوب نظری عوامل فردی و سازمانی مؤثر بر انتقال فناوری‌های پیشرفته بر اساس مدل لای و تی‌سای (Lai & Tsai, 2009, pp.12012-12022)

چارچوب مفهومی به کار گرفته شده برای سطوح آمادگی فناوری در این پژوهش بر اساس مدل نه‌سطحی ناسا (۲۰۰۴) تعریف می‌شود. سطح اول، شامل مشاهده و گزارش قواعد پایه است. سطح دوم، شامل مفاهیم فناوری و فرموله کردن کاربردها است. کاربردهای تجربی بعد از مشاهده قواعد فیزیکی پایه تعریف یا ابداع می‌شود. سطح سوم، شامل کارکرد تجربی، تحلیل و مختص سازی اثبات مفاهیم است. تحلیل و اثبات مفاهیم در یک محیط آزمایشگاهی به دست مفاهیمی که باید برای استقرار هماهنگ قطعات همراه شوند، به طور موفقیت‌آمیز اثبات می‌شوند. سطح پنجم، شامل توسعه عناصر و نمونه‌ها در محیط آزمایشگاه است. در این سطح قابلیت اعتماد محیطی که عنصر یا نمونه در آن آزمایش می‌شود، به طور عمده افزایش می‌یابد. سطح ششم، شامل نمایش مناسب در محیطی مناسب واقعی است. سطح هفتم، شامل آزمایش سیستم نمونه در محیط واقعی و در حال تجاری شدن برای متقاضیان اولیه است. سطح هشتم شامل سیستم واقعی و کامل برای آزمایش و نمایش، و در حال تجاری شدن برای همه استفاده‌کنندگان است. در این سطح سیستم واقعی کامل شده است. سطح نهم، شامل سیستم واقعی است که به کمک مأموریت‌های واقعی موفق اثبات شده است و توسعه می‌یابد. در تعریف، همه فناوری‌هایی که در سیستم‌های واقعی کاربردی شده‌اند، در رده سطح نهم قرار می‌گیرند (NASA, 2004, p.67).

شکل ۲ چارچوب نظری پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۲. چارچوب نظری سطوح آمادگی فناوری بر اساس مدل نهضتی ناسا (NASA, 2004, p.67)

روش تحقیق

این پژوهش از نظر هدف کاربردی است و از نظر روش اجرا به روش آمیخته (کیفی- کمی)^۱ انجام گرفته است. پرسش اصلی این پژوهش به این شرح است: عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری کدامند؟ همچنین، پژوهشگر قصد اولویت‌بندی این عوامل را از نظر اهمیت دارد. فرایند اجرایی پژوهش بدین ترتیب است که ابتدا متون نظری و پیشینهٔ پژوهش درباره موضوع پژوهش بررسی شد. سپس، با انتخاب چارچوب نظری پژوهش در انتقال فناوری‌های پیشرفته و سطوح گوناگون آمادگی فناوری و به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری با خبرگان مصاحبه شد (بخش کیفی). پس از این مراحل، یافته‌های بخش کیفی با روش کدگذاری، تلخیص و تحلیل می‌شود. در گام بعد، برای آزمون یافته‌های بخش کیفی، پرسشنامه‌ای طراحی و توزیع شد. داده‌های حاصل از پرسشنامه با به کارگیری نرم‌افزار تجزیه و تحلیل و جمع‌بندی شد (بخش کمی)، در نهایت، پیشنهادهایی مرتبط مطرح شد.

جامعه آماری در بخش کیفی، اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها، خبرگان و

1. Qualitative- Quantitative

متخصصانی اند که در حوزه انتقال فناوری‌های پیشرفته تخصص نظری و تجربه عملی دارند. تعداد افرادی که برای مصاحبه انتخاب شدند بر مبنای اصل کفايت داده‌ها و اشباع نظری^۱، ۱۰ نفر است (Biernacki & Kuzel, 1999, p.98) (روش نمونه‌گیری در بخش کيفي، ارجاعي زنجيره‌اي^۲) و روش گرداوري داده‌ها در اين بخش، مصاحبه نيمه‌ساختاريافته است که (Waldorf, 1981, p.104) روايي و پايانوي آن با به‌كارگيري نظرهای خبرگان تأييد شد. روش تحليل داده‌ها نيز در بخش کيفي، كدگذاري در سه گام كدگذاري اوليه، كدگذاري باز و كدگذاري محوري است (سرمد و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۱۱۳).

جامعه آماري بخش کمي خبرگان عملی در موضوع انتقال فناوری‌های پیشرفته شامل کارآفرینان، مدیران عامل، مدیران تحقیق و توسعه و مدیران بازاریابی شرکت‌های دانش‌بنیان مستقر در مراکز رشد شرکت‌های فناوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشکی هستند. حجم نمونه در بخش کمي ۱۰۰ نفر تعیین شد (هومون و عسگري، ۱۳۸۴، ص ۱۵). روش نمونه‌گیري در اين بخش، تصادفي ساده و ابزار گرداوري داده‌ها پرسشنامه محقق‌ساخته است که روايي آن با طراحی نظاممند و به‌كارگيري نظرهای خبرگان، و پايانوي آن با محاسبه ضريب آلفاي كرونباخ^۳ تأييد شد. ضريب آلفاي كرونباخ برای عوامل فردی و سازمانی به ترتیب، برابر ۰,۹۰۶ و ۰,۹۳۸، محاسبه شد که بالاتر از ۰,۷ است و پايانوي ابزار تحقیق را نشان می‌دهد. تحليل داده‌ها در بخش کمي، با به‌كارگيري آمار توصيفي، تحليل عاملی^۴، تحليل واريانس يکراهه^۵ و آزمون فريديمن^۶ انجام گرفت. داده‌ها با به‌كارگيري نرم‌افزارهای اس‌پي‌اس‌اس^۷ و اسماارت پي‌ال‌اس^۸ تحليل شد.

-
1. Theoretical Saturation
 2. Chain Referral
 3. Cronbachs Alpha
 4. Factor Analysis
 5. ANOVA
 6. Friedman Test
 7. SPSS
 8. Smart PLS

یافته‌های تحقیق

بر اساس نتایج مصاحبه با خبرگان، عوامل فردی در چهار بعد و ۱۱ مؤلفه و عوامل سازمانی در پنج بعد و ۲۰ مؤلفه بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری تأثیرگذار است. جدول ۱ تعدادی از گویه‌های کلامی خبرگان همراه با کدگذاری‌های باز و محوری نشان می‌دها.

جدول ۱. نمونه‌ای از گویه‌های کلامی خبرگان همراه با کدگذاری‌های باز و محوری

نمونه‌ای از گویه‌های کلامی خبرگان	کدگذاری باز	کدگذاری محوری
باید در سازمان نگاه باندمدت و راهبردی به انتقال فناوری وجود داشته باشد. مدیران نگرش نیروی نوگرا فقط به داشته‌های خود اکتفا نمی‌کنند. اگر در سازمان رویکرد مثبتی به انتقال فناوری باشد، احتمال موفقیت آن بیشتر است.	نگرش نیروی انسانی	نگرش نیروی انسانی
حضور پژوهشگرانی که در فناوری‌های پیشرفته تخصص دارند، در سازمان در موفقیت انتقال فناوری بسیار مؤثر است. آن‌ها می‌توانند با ورود به جزئیات انتقال فناوری، این فرایند را به صورت قابل توجهی تسهیل کنند.	تحصیلات	نیروی انسانی
حضور مدیران موفق درون سازمان و افرادی که سوابق تجربی موفقی در انتقال فناوری دارند، از عوامل کلیدی موفقیت در فرایند انتقال فناوری است.	اقتدار نیروی انسانی	اقتدار نیروی انسانی
در انتقال فناوری خصوصاً در سطح تجاری‌سازی و ورود به بازار باید شبکه‌های ارتباطی قدرتمندی با صنعت، سرمایه‌گذاران، تأمین‌کنندگان، توزیع‌کنندگان و مشتریان وجود داشته باشد. خصوصاً نفوذ مدیران سازمان در صنعت خلیلی مؤثر است.	ارتباطات	نیروی انسانی
هر چه رسیمیت و تمرکز در سازمان کمتر باشد و هر چه سازمان چاپک‌تر باشد و ساختار ارگانیک‌تری داشته باشد، انتقال فناوری مؤثرتر انجام می‌شود.	ساختار	ساختار
پارامترهای فرهنگی درون سازمان مانند فرهنگ نوآوری می‌تواند بر انتقال فناوری تأثیرگذار باشد. تفاوت‌های فرهنگی سازمان‌گیرنده و انتقال‌دهنده فناوری ممکن است انتقال فناوری را با موفقیت یا شکست روبه‌رو کند.	فرهنگ	فرهنگ
سازمان‌هایی که تجربه بیشتری در انتقال فناوری دارند یا مدیرانی دارند که تجربه مناسبی در این زمینه دارند، موفق‌ترند.	تجربه سازمان	تجربه سازمان
قابلیت‌ها و ظرفیت‌های سازمان گیرنده فناوری خلیلی مهم است. منابع مالی، منابع انسانی، توأم‌نندی یادگیری و ...	قابلیت سازمان	قابلیت سازمان
وجود تجهیزات، امکانات و شبکه‌های آزمایشگاهی، مراکز رشد، پارک‌های علم و فناوری و سایر مراکزی که به تحقیق و توسعه در سازمان کمک می‌کنند، نقش قابل ملاحظه‌ای در موافقیت انتقال فناوری دارد.	تحقیق و توسعه در سازمان	تحقیق و توسعه در سازمان

منبع: محقق ساخته، ۱۳۹۳

همان‌طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، بر اساس نظر خبرگان دو بعد اندازه و سن سازمان به ترتیب به ساختار و قابلیت سازمان تغییر یافت. به منظور تأیید مدل اولیه، تحلیل عاملی تأییدی با به کارگیری نرم‌افزار اسمارت پی‌الاس انجام گرفت. پس از ورود داده‌ها به نرم‌افزار، شاخص‌های پایایی و روایی از طریق دو شاخص ضریب آلفای کرونباخ و ضریب پایایی مرکب^۱ بررسی شد. مقدار مورد پذیرش برای هر دوی این شاخص‌ها بر اساس مبانی نظری حداقل برابر ۰,۷ است. همچنین، برای بررسی روایی همگرا^۲ شاخص میانگین واریانس استخراج شده^۳ محاسبه شد. مقدار مورد پذیرش این شاخص بر اساس مبانی نظری حداقل برابر ۰,۵ است (داوری، ۱۳۹۱، ص ۱۵). جدول ۲ مقادیر ضریب آلفای کرونباخ، ضریب پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج شده را برای عوامل فردی و سازمانی نشان می‌دهد.

جدول ۲. مقادیر شاخص‌های پایایی و روایی برای عوامل فردی و سازمانی

مدل	عوامل	ابعاد	آلفای کرونباخ	پایداری مرکب	میانگین واریانس استخراج شده
انتقال فناوری			۰,۸۲۸	۰,۸۷۹	۰,۵۹۴
عوامل فردی			۰,۷۰۷	۰,۸۲۲	۰,۵۴۱
	نگرش نیروی انسانی		۰,۷۳۹	۰,۸۱۰	۰,۵۹۳
	تحصیلات نیروی انسانی		۰,۸۲۱	۰,۸۸۸	۰,۷۲۶
	اقتدار نیروی انسانی		۰,۷۰۰	۰,۸۶۵	۰,۷۶۲
	ارتباطات نیروی انسانی		۰,۷۳۰	۰,۸۴۹	۰,۶۵۴
عوامل سازمانی			۰,۷۴۴	۰,۸۳۱	۰,۵۰۰
	ساختار سازمان		۰,۸۳۰	۰,۸۸۳	۰,۶۰۸
	فرهنگ سازمان		۰,۷۹۶	۰,۸۶۷	۰,۶۲۵
	تجربه سازمان		۰,۷۳۶	۰,۸۳۵	۰,۵۶۱
	قابلیت سازمان		۰,۷۷۴	۰,۸۵۳	۰,۵۹۳
	تحقیق و توسعه در سازمان		۰,۷۱۷	۰,۸۴۳	۰,۶۴۲

منبع: محقق ساخته، ۱۳۹۳

1. Composite Reliability
2. Convergent Validity
3. AVE

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، مقادیر ضریب آلفای کرونباخ و ضریب پایداری مرکب بیشتر از ۰/۵ و میانگین واریانس استخراج شده بیشتر از ۰/۵ است، لذا پایایی و روایی مدل تأیید می‌شود. علاوه بر بررسی پایایی و روایی، دو شاخص دیگر بار عاملی^۱ و آماره تی^۲ نیز بررسی می‌شود. مقدار مورد پذیرش برای شاخص بار عاملی حداقل برابر ۰/۵، و مقدار مورد پذیرش برای آماره تی حداقل برابر ۱/۹۶ است (داوری، ۱۳۹۱، ص ۱۷). در جدول ۳ مقادیر بار عاملی و آماره تی برای ارتباط هر بُعد با عوامل فردی و عوامل سازمانی نشان داده شده است.

جدول ۳. مقادیر بار عاملی و آماره تی برای ارتباط هر بُعد با عوامل فردی و عوامل سازمانی

ارتباط هر بعد با عوامل سازمانی		ارتباط هر بعد با عوامل فردی		ابعاد عوامل فردی	
بار عاملی	آماره تی	بار عاملی	آماره تی	بار عاملی	آماره تی
۱۷/۹۳۱	۰/۷۵۶	ساختار سازمان	۴۲/۵۹۰	۰/۷۵۱	نگرش نیروی انسانی
۵/۷۷۳	۰/۵۸۶	فرهنگ سازمان	۱۲/۵۷۶	۰/۵۹۷	تحصیلات نیروی انسانی
۱۵/۸۱۳	۰/۷۷۱	تجربه سازمان	۹/۴۷۲	۰/۷۳۲	اقتدار نیروی انسانی
۱۳/۳۳۶	۰/۶۷۵	قابلیت سازمان	۱۴/۹۵۹	۰/۸۷۱	ارتباطات نیروی انسانی
۱۷/۳۹۹	۰/۷۵۸	تحقیق و توسعه در سازمان			منبع: محقق ساخته، ۱۳۹۳

همان‌طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، مقادیر بار عاملی بیشتر از ۰/۵ و مقادیر آماره تی نیز بیشتر از ۱/۹۶ است.

به منظور بررسی تفاوت عوامل فردی و سازمانی در سطوح گوناگون آمادگی فناوری، تحلیل واریانس یکراهه به کار گرفته شد. خروجی نرم‌افزار پس از اجرای آزمون تحلیل واریانس یکراهه در جدول ۴ نشان داده شده است.

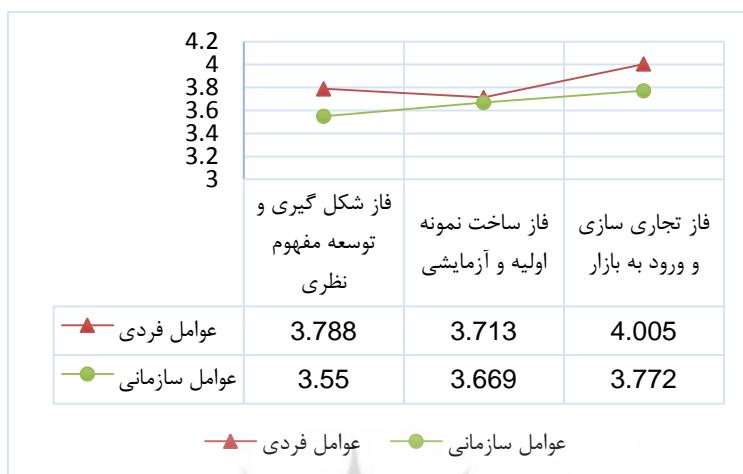
1. Factor Loading
2. T-Statistics

جدول ۴. نتایج آزمون تحلیل واریانس یکراهم

ردیف	مقایسه بین فازها	تفاوت ها ^۱	استاندارد ^۲	معناداری ^۳	میانگین خطای مقدار	اطمینان درصد سطح ۹۵	
۱	فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی	-۰,۱۳۸	۱,۰۰۰	۰,۰۸۸	۰,۰۷۳	۰,۲۸۶	۰,۲۸۶
۲	فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار	-۰,۰۰۵	-۰,۴۳۰	۰,۰۴۲	۰,۰۸۸	-۰,۲۱۸*	-۰,۰۰۵
۳	فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار	-۰,۰۷۹	-۰,۵۰۴	۰,۰۰۳	۰,۰۸۸	-۰,۲۹۲*	-۰,۰۷۹
۴	فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی	-۰,۰۷۷	-۰,۳۱۵	۰,۴۴۰	۰,۰۸۱	-۰,۱۱۹	-۰,۰۷۷
۵	فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار	-۰,۰۲۲	-۰,۴۱۶	۰,۰۲۳	۰,۰۸۱	-۰,۲۱۹*	-۰,۰۲۲
۶	فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار	۰,۰۹۶	-۰,۲۹۷	۰,۶۶۳	۰,۰۸۱	-۰,۱۰۰	-۰,۰۹۶

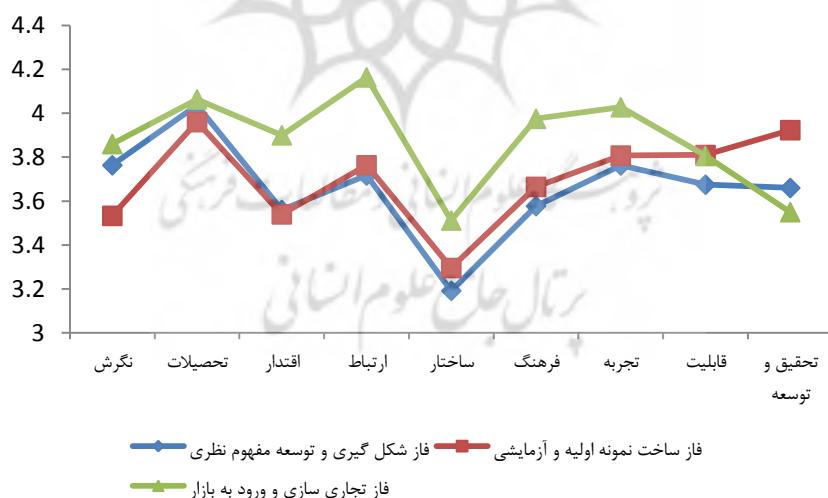
بر اساس جدول ۴، در تأثیر عوامل فردی بین فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار تفاوت معنادار وجود دارد. همچنین، در تأثیر عوامل فردی بین فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار تفاوت معنادار وجود دارد. در تأثیر عوامل سازمانی نیز فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار تفاوت معنادار دارند. شکل ۳ میانگین عوامل فردی و سازمانی را در سه فاز آمادگی فناوری نشان می‌دهد.

- 1. Mean Difference
- 2. Std. Error
- 3. Sig. Value
- 4. Lower Bound
- 5. Upper Bound

شکل ۳. نمودار میانگین عوامل فردی و سازمانی در فازهای گوناگون آمادگی فناوری (محقق ساخته، ۱۳۹۳)

همان‌طور که در شکل ۳ ملاحظه می‌شود تأثیر عوامل فردی بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سه فاز آمادگی فناوری از تأثیر عوامل سازمانی بیشتر است. شکل ۴ میانگین هر یک از ابعاد عوامل فردی و سازمانی را در سه فاز گوناگون آمادگی فناوری نشان می‌دهد.

شکل ۴. نمودار میانگین ابعاد عوامل فردی و سازمانی در فازهای گوناگون آمادگی فناوری (محقق ساخته، ۱۳۹۳)

همان‌طور که در شکل ۴ مشاهده می‌شود، تأثیر اکثر ابعاد عوامل فردی و سازمانی بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار نسبت به فازهای دیگر آمادگی فناوری، بیشتر است. به منظور تعیین اولویت ابعاد عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در هر فاز آمادگی فناوری آزمون فریدمن اجرا شد. جدول ۵ معناداری آزمون فریدمن را نشان می‌دهد.

جدول ۵. معناداری آزمون فریدمن برای تعیین اولویت ابعاد عوامل فردی و سازمانی در هر فاز آمادگی فناوری

تعداد موارد	مقدار مجذور کای ^۱	مقدار معناداری	درجه آزادی
۱۰۰	۲۶	۲۴۸,۲۱۰	۰,۰۰۰

جدول ۶ اولویت هر یک از ابعاد عوامل فردی و سازمانی را به تفکیک سه فاز آمادگی فناوری نشان می‌دهد.

جدول ۶. رتبه‌بندی هر یک از ابعاد عوامل فردی و سازمانی به تفکیک سه فاز آمادگی فناوری

رتبه	اعداد میانگین	فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری	فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی	فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار	رتبه	اعداد میانگین ^۲	تحصیلات نیروی انسانی	رتبه	اعداد میانگین ^۲	تحصیلات نیروی انسانی
۶,۱۹	ارتباطات نیروی انسانی	۱	۶,۱۰	تحقیق و توسعه در سازمان	۱	۶,۳۲	تحصیلات نیروی انسانی	۱	۶,۳۲	تحصیلات نیروی انسانی
۵,۸۰	تحصیلات نیروی انسانی	۲	۵,۸۶	تحصیلات نیروی انسانی	۲	۵,۴۲	ارتباطات نیروی انسانی	۲	۵,۴۲	ارتباطات نیروی انسانی
۵,۳۹	تجربه سازمان	۳	۵,۴۴	ارتباطات نیروی انسانی	۳	۵,۳۴	تحقیق و توسعه در سازمان	۳	۵,۳۴	تحقیق و توسعه در سازمان
۵,۳۲	اقتدار نیروی انسانی	۴	۵,۴۳	تجربه سازمان	۴	۵,۲۹	تجربه سازمان	۴	۵,۲۹	تجربه سازمان
۵,۱۷	نگرش نیروی انسانی	۵	۵,۲۱	قابلیت سازمان	۵	۵,۱۵	نگرش نیروی انسانی	۵	۵,۱۵	نگرش نیروی انسانی
۵,۱۵	فرهنگ سازمان	۶	۴,۶۴	فرهنگ سازمان	۶	۴,۸۲	اقتدار نیروی انسانی	۶	۴,۸۲	اقتدار نیروی انسانی

1. Chi-Square

2. Mean Rank

۷۰۵ شناسایی و رتبه‌بندی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون ...

جدول ۶ رتبه‌بندی هر یک از ابعاد عوامل فردی و سازمانی به تفکیک سه فاز آمادگی فناوری

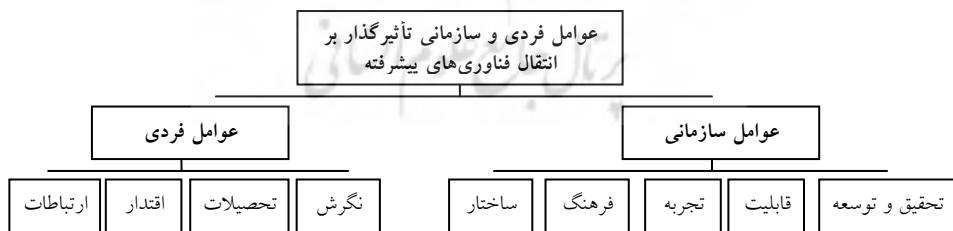
رتبه میانگین	ابعاد	رتبه میانگین	رتبه میانگین	ابعاد	رتبه میانگین ^۲	ابعاد	رتبه میانگین
۴,۶۷	قابلیت سازمان	۷	۴,۴۳	نگرش نیروی انسانی	۷	۴,۷۸	قابلیت سازمان
۴,۰۵	تحقیق و توسعه در سازمان	۸	۴,۳۵	اقتدار نیروی انسانی	۸	۴,۵۹	فرهنگ سازمان
۳,۲۸	ساختار سازمان	۹	۳,۵۶	ساختار سازمان	۹	۳,۳۱	ساختار سازمان

منبع: محقق ساخته، ۱۳۹۳

همان‌طور که در جدول ۶ ملاحظه می‌شود، بیشترین تأثیر ابعاد عوامل فردی و سازمانی بر انتقال فناوری‌های پیشرفته به ترتیب، در فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری و فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی، و فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار عبارت است از تحصیلات نیروی انسانی، تحقیق و توسعه در سازمان و ارتباطات نیروی انسانی.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد عوامل فردی در قالب چهار بعد و ۱۱ مؤلفه، و عوامل سازمانی در قالب پنج بعد و ۲۰ مؤلفه بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری تأثیرگذارند. شکل ۵ مدل نهایی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته را در سطوح گوناگون آمادگی فناوری نشان می‌دهد.

شکل ۵ مدل نهایی عوامل فردی و سازمانی تأثیرگذار بر انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری (محقق ساخته، ۱۳۹۳).

در گروه عوامل فردی، بُعدِ نگرش نیروی انسانی شامل سه مؤلفه ۱. وجود نگرش تجاری سازی و انتقال فناوری در مدیران و کارکنان؛ ۲. وجود انگیزه استقلال طلبی و توفیق طلبی؛ ۳. وجود روحیه خطرپذیری، تحمل ابهام، اعتماد به نفس و تحمل شکست است. بُعدِ تحصیلات نیروی انسانی شامل دو مؤلفه ۱. کمیت و کیفیت پژوهشگران فناوری‌های پیشرفت؛ ۲. کمیت و کیفیت پژوهشگران انتقال فناوری است. بُعدِ اقتدار نیروی مدیریت نیروی انسانی شامل سه مؤلفه ۱. حضور مدیران موفق در فرایند انتقال فناوری؛ ۲. اعتبار نام و برندهای انتقال‌دهنده و انتقال‌گیرنده در سطح ملی و بین‌المللی؛ ۳. مذاکره و قرارداد با اصول درست و توأم با توجه به جزئیات فرایند انتقال فناوری و بُعدِ ارتباطات نیروی انسانی شامل سه مؤلفه ۱. شبکه‌های ارتباطی مدیران سازمان با سرمایه‌گذاران، تأمین‌کنندگان، توزیع‌کنندگان و مشتریان؛ ۲. شبکه‌های ارتباطی مدیران سازمان با صنعت و سازمان‌های دیگر به منظور جذب فناوری؛ ۳. ارتباط مستمر سازمان‌های انتقال‌دهنده و انتقال‌گیرنده.

در گروه عوامل سازمانی، بُعدِ ساختار سازمان شامل پنج مؤلفه ۱. میزان رسمیت در سازمان؛ ۲. میزان تمرکز در سازمان؛ ۳. میزان پیچیدگی در سازمان؛ ۴. اندازه سازمان؛ ۵. ساختار سازمانی فناورمحور است. بُعدِ فرهنگ سازمان شامل چهار مؤلفه ۱. فرهنگ نوآوری در سازمان؛ ۲. تفاوت‌های فرهنگی سازمان‌گیرنده فناوری و سازمان انتقال‌دهنده فناوری ۳. تعهد مدیریت به حمایت از توسعه محصول و انتقال فناوری؛ ۴. حمایت‌های مدیریت از پژوهش‌های انتقال فناوری است. بُعدِ تجربه سازمان شامل چهار مؤلفه ۱. تجربه انتقال موفق فناوری‌های پیشرفت؛ ۲. تجربه همکاری مشترک با صنعت؛ ۳. تجربه همکاری مشترک با مراکز تصمیم‌سازی و سیاست‌گذاری؛ ۴. تجربه همکاری‌های مشترک بین‌المللی است. بُعدِ قابلیت سازمان شامل چهار مؤلفه ۱. توانمندی منابع مالی سازمان؛ ۲. توانمندی منابع انسانی سازمان؛ ۳. توانمندی یادگیری در سازمان؛ ۴. عمر سازمان است و بُعدِ تحقیق و توسعه در سازمان شامل سه مؤلفه ۱. وجود پارک علم و فناوری، ۲. وجود مراکز انتقال فناوری، طراحی و توسعه محصول، حمایت از حقوق مالکیت فکری؛ ۳. وجود امکانات، تجهیزات و شبکه‌های آزمایشگاهی پیشرفت است.

تعدادی از این عوامل در پژوهش‌های دیگر نیز مشاهده می‌شود. برای مثال زاگز (۲۰۱۰)، مادو (۱۹۸۹)، موحدی (۲۰۰۳)، کومار و همکاران (۲۰۰۷) و اونی (۲۰۰۵) قابلیت سازمان را بر انتقال فناوری تأثیرگذار می‌دانند (Szogs, 2010, pp.87- 95; Madu, 1989, pp.115- 124; Movahedi, 2003, p.145; Kumar et al., 2007, p.629; Awny, 2005, p.213 Bozeman, 2000, p.627; Bach et al., 2002, p.321). همچنین، بوزمن (۲۰۰۰) و بچ و همکاران (۲۰۰۲) ساختار سازمان را بر انتقال فناوری مؤثر می‌دانند (Greiner & Franzia, 2003, pp.167- 177). همچنین، جعفرنژاد (۱۳۷۳)، لشکری (۱۳۷۸) و فارسیجانی و تیموریان (۱۳۸۸) مدیریت کارا و مؤثر را بر انتقال فناوری مؤثر معرفی می‌کنند.

از سوی دیگر، بعضی از ابعادی که در این پژوهش شناسایی شده است قبلاً به طور مستقل مورد توجه پژوهشگران نبوده است. برای مثال به نگرش مثبت به انتقال فناوری در میان مدیران و پژوهشگران سازمان و حضور پژوهشگران انتقال فناوری و فناوری‌های پیشرفته درون سازمان در پژوهش‌های دیگر توجه نشده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد تأثیرگذارترین عامل در فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری، بعد تحصیلات نیروی انسانی است. لذا حضور پژوهشگران فناوری‌های پیشرفته و انتقال فناوری درون سازمان می‌تواند در موفقیت انتقال فناوری‌های پیشرفته در فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری بسیار مؤثر باشد. قابلیت نیروی انسانی، اصلی‌ترین عامل در موفقیت انتقال فناوری در فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری است. در فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی، تأثیرگذارترین بُعد، تحقیق و توسعه در سازمان است. بنابراین، وجود امکانات و تجهیزات، شبکه‌های آزمایشگاهی، مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری تأثیرگذارترین عامل در انتقال فناوری‌های پیشرفته در فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی است. بدیهی است. طراحی و توسعه نمونه‌های اولیه و آزمایشی، بررسی مشخصات فنی، آزمایش‌های اولیه و ثانویه، عیب‌یابی و رفع نقص‌ها، و ساخت نمونه‌هایی با مقیاس آزمایشگاهی مستلزم حمایت‌های مالی، فنی و مدیریتی است که در واحدهای تحقیق و توسعه قوی رخ می‌دهد. در این فاز شرکت‌ها به ویژه

شرکت‌های نوپا می‌توانند با استقرار در مراکز رشد فناوری‌های پیشرفته، مخاطرات فرایнд انتقال فناوری را کاهش دهند. همچنین، ارتباطات نیروی انسانی، تأثیرگذارترین بُعد در فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار است. بدین ترتیب، شبکه‌های ارتباطی سازمان و مدیران آن با سرمایه‌گذاران، تأمین‌کنندگان، توزيع‌کنندگان، مشتریان که همان زنجیره ارزش^۱ را تشکیل می‌دهد از یک سو، و ارتباط مستمر گیرنده فناوری با انتقال دهنده فناوری از سوی دیگر، عاملی مؤثر در موفقیت انتقال فناوری‌های پیشرفته در فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار است. این موضوع نشان می‌دهد شبکه‌های ارتباطی مدیران تأثیرگذارترین عامل موفقیت انتقال فناوری در فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار است.

۸۲ درصد از خبرگان تأثیر حضور مدیران موفق و با تجربه را در سازمان بر انتقال فناوری‌های پیشرفته، زیاد یا خیلی زیاد می‌دانند. بر نقش مدیریت کارا و مؤثر در موفقیت فرایند انتقال فناوری در پژوهش‌های دیگر نیز تأکید شده است (Madu, 1989, p.115- 124; Movahedi, 2003, p.145; Harris & Harris, 2004, pp.551- 565; Lee et al., 2010, pp.135-150 درصد خبرگان تأثیر تجربه انتقال موفق فناوری‌های پیشرفته را در سازمان در انتقال فناوری‌های پیشرفته، زیاد یا خیلی زیاد بیان کرده‌اند. بر تأثیر تجربه پیشین بر موفقیت انتقال فناوری نیز قبلاً توسط Movahedi, 2003, p.145; Greiner & Franz, 2003, pp.167- 177; Lin (& Berg, 2001, pp.287- 293

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد تأثیر عوامل فردی در موفقیت انتقال فناوری‌های پیشرفته در سطوح گوناگون آمادگی فناوری از تأثیر عوامل سازمانی بیشتر است. لذا مدیران می‌توانند با تکیه بر توانمندی‌های فردی خود نقشی مؤثر در موفقیت یا شکست فرایند انتقال فناوری داشته باشند. مدیرانی که توأم با نگرش مثبت به انتقال فناوری، تجربه‌های موفقی در این حوزه دارند با به کارگیری شبکه‌های ارتباطی گستردۀ و بهره‌گیری از کارکنان با تجربه، متخصص و علاقه‌مند

1. Value Chain

می‌توانند موققیت‌های بزرگ را در حوزه انتقال فناوری‌های پیشرفته رقم بزنند. البته از نقش عوامل سازمانی در موققیت انتقال فناوری خصوصاً قابلیت سازمان، تجربه سازمان و تحقیق و توسعه در سازمان نباید غافل شد. روند دیگری که در یافته‌های پژوهش مشاهده می‌شود این است که با حرکت به سوی سطوح آمادگی فناوری بالاتر (از سطح ۱ به سطح ۹ آمادگی فناوری)، تأثیر عوامل فردی و سازمانی در موققیت انتقال فناوری‌های پیشرفته تقریباً با شبیه ثابت افزایش می‌یابد. به نظر می‌رسد با حرکت از فاز شکل‌گیری و توسعه مفهوم نظری به فاز ساخت نمونه اولیه و آزمایشی و سپس، فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار، حساسیت فرایند انتقال فناوری بشتر می‌شود و مخاطرات، عدم اطمینان‌ها و نگرانی بابت شکست این فرایند افزایش می‌یابد.

پیشنهادها

بر اساس پژوهش حاضر پیشنهادهای ذیل به منظور افزایش موققیت در انتقال فناوری‌های پیشرفته مطرح می‌شود:

- سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان که فناوری‌های پیشرفته را انتقال می‌دهند، باید تجربه‌های مدیران موفق در این حوزه را به کار گیرند. آنچه در این پژوهش و پژوهش‌های دیگر تأکید شده است، این است که مدیران موفق و باتجربه در موققیت فرایند انتقال فناوری‌های پیشرفته، نقشی اصلی و اساسی دارند. به کار گیری مدیران موفق از یک سو و متخصصان فناوری‌های پیشرفته از سوی دیگر، احتمال موققیت فرایند انتقال فناوری‌های پیشرفته را افزایش می‌دهد.
- سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان باید با افزایش قابلیت سازمانی از طریق افزایش توانمندی منابع مالی و منابع انسانی، آموزش کارکنان و ایجاد فرهنگ یادگیری سازمانی، بستری مناسب را برای انتقال فناوری‌های پیشرفته فراهم کنند.
- افزایش نفوذ سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان در صنعت و شکل دهی شبکه‌های زنجیره ارزش مطمئن با بخش‌های گوناگون صنعت و بازار عامل بر موققیت انتقال فناوری بهویژه در فاز تجاری‌سازی و ورود به بازار بسیار تأثیرگذار است.

- سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان می‌توانند با استقرار در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری، ضمن افزایش اعتبار و کسب اعتماد، از امکانات، تجهیزات و شبکه‌های آزمایشگاهی این مراکز و دانشگاه‌های مرتبط با آن‌ها استفاده کنند. همچنین، استقرار در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری فرایند برنده‌سازی را برای این شرکت‌ها تسهیل می‌کند و ارتباطات این شرکت‌ها را با شرکت‌های مشابه افزایش می‌دهد و زمینه‌ای مناسب را به منظور بهره‌برداری از تجارت شرکت‌های دیگر فراهم می‌کند.

منابع و مأخذ

۱. جعفرنژاد، احمد (۱۳۷۳). «طراحی یک الگوی مدیریت انتقال تکنولوژی- صنایع الکترونیک ایران»، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، صفحات ۱۵۴-۱۲۶.
۲. خلیل، طارق؛ ایزدی، داوود (۱۳۸۸). مدیریت تکنولوژی: موفقیت در رقابت و خلق ثروت. ترجمه سیدمحمد اعرابی، تهران، انتشارات دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۳. داوری، علی (۱۳۹۱). دوره آموزشی نرم‌افزار Smart PLS. تهران، دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران.
۴. دهقانی، احسان؛ مبلغی، مصطفی (۱۳۹۱). «ارائه الگوی انتخاب مناسب‌ترین روش انتقال فناوری با استفاده از تکنیک فرایند تحلیل سلسه‌مراتبی؛ مطالعه موردی شرکت ایران خودرو دیزل». رشد فناوری، شماره ۳۱، صفحات ۲۲-۱۲.
۵. سردم، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۸۸). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران، انتشارات آگاه.
۶. فارسی‌جانی، حسن؛ تیموریان، مهدی (۱۳۸۸). «بررسی عوامل موفقیت انتقال فناوری برای رسیدن به کلاس جهانی (موردکاوی: شرکت هیپکو)». چشم‌انداز مدیریت، شماره ۳۲، صفحات ۱۶۱-۱۵۱.
۷. لشکری، معصومه (۱۳۷۸). بررسی جامعه‌شناسنامه انتقال تکنولوژی در قزوین. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۸. هومن، حیدرعلی؛ عسگری، علی (۱۳۸۴). «تحلیل عاملی: دشواری‌ها و تنگناهای آن». روان‌شناسی و علوم تربیتی، سال ۳۵، شماره ۲، صفحات ۲۰-۱.
۹. یداللهی، جهانگیر؛ امینی، زهرا (۱۳۹۰). «شناسایی عوامل نهادی و محیطی مؤثر بر انتقال فناوری در حوزه زیست‌فناوری». رشد فناوری، سال هفتم، شماره ۲۸، صفحات ۳۳-۲۷.
10. Awny, M. M. (2005). "Transfer and implementation processes in developing countries".

- International Journal of Technology Management*, 32, 213° 220.
11. Bach, L.; Cohendet, P.; Schenk, E. (2002). "Technological Transfers from the European Space Programs: A Dynamic View and Comparison with Other R&D Projects". *Technology Transfer*, 27, 321-338.
 12. Biernacki, P.; Waldorf, D. (1981). "Snowball Sampling: Problems and techniques of Chain Referral Sampling". *Sociological methods and research*, 10(2), 104- 115.
 13. Bozeman, Barry (2000). "Technology transfer and public policy: a review of research and theory". *Research Policy*, 29, 627-655.
 14. Gibson, D. V.; Smilor, R. W. (1991). "Key variables in technology transfer: A field-study based empirical analysis". *Engineering and Technology Management*, 8, 287-312.
 15. Greiner, M. A.; Franzia, R. M. (2003). "Barriers and Bridges for Successful Environmental Technology Transfer". *Technology Transfer*, 28, 167° 177.
 16. Harris, D.; Harris, F. J. (2004). "Evaluating the transfer of technology between application domains: a critical evaluation of the human component in the system". *Technology in Society*, 26, 551° 565.
 17. Kumar, U.; Kumar, V.; Dutta, S.; Fantasy, K. (2007). "State sponsored large scale technology transfer project in a developing country context". *Technology Transfer*, 32, 629-644.
 18. Kuzel, A. J. (1999). *Sampling in Qualitative Inquiry, Doing Qualitative Research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
 19. Lai, W.; Tsai, C. (2009). "Fuzzy rule-based analysis of firm s technology transfer in Taiwan s machinery industry". *Expert Systems with applications*, 36, 12012-12022.
 20. Lee, A. H.; Wang, W.; Lin, T. (2010). "An evaluation framework for technology transfer of new equipment in high technology industry". *Technological Forecasting & Social Change*, 77, 135-150.
 21. Lin, B.; Berg, D. (2001). "Effects of cultural differences on TT projects: an empirical study of Taiwanese manufacturing companies". *International Journal of Project Management*, 19, 287-293.
 22. Madu, C. N. (1989). "Transferring technology to developing countries° critical factors for success". *Long Range Planning*, 22(4), 115 -124.
 23. Movahedi, B., (2003). *Modes of technology transfer in Iranian firms*. PhD Dissertation.
 24. NASA, (2004). "Definitions of TRLs for Components and Subsystems/Systems Report". 67- 128.
 25. Ragaiitis, R. (1999). *Early-Stage Technology: Valuation & Pricing*. New Jersey John Wiley & Sons.
 26. Szogs, A. (2010). *Technology transfer and technological capability building in informal Firms in Tanzania*. Doctoral thesis Centre for Innovation, Research and Competence in the Learning Economy (CIRCLE), Lund, Sweden.
 27. Wang, P. (2004). "An integrated model of Knowledge transfer". *World Business*, 39, 168-182.